

kommun, der stationer äro anlagda och i förhållande till den inkomst, bolagen vid de olika stationerna uppbära, om beloppet hvaraf bolagens direktionsborde vara skyldige meddela sådan upplysning, som enligt § 27 i bevillningsstadgan åligger bankbolag; och vågar jag på dessa grunder vördsammast föreslå:

att Riksdagen måtte besluta sådana tillägg till §§ 9 och 27 i nu gällande bevillningsstadga, att jernvägsbolag skola inom hvarje ort, der bolaget har stationer, påföras bevillning för den inkomst bolagen vid samma stationer uppbära, och att upplysning om beloppet af denna inkomst bör af bolagets direktion på grund af bolagets sednast afslutade räkenskaper meddelas.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

H. Hægermarck.

N:o 232.

Af Herr H. Hægermarck: Om tillägg till Kongl. Stadgan den 9 November 1866 angående skiftesverket i riket.

Bland de många orsaker, som hindra utvecklingen af landets jordbruksnäring, intaga otvifvelaktigt de dryga omkostnader, som äro förknipade med de eljest för jordens behöriga och ändamålsenliga skötsel så viktiga laga skiftena, ett af de främsta rummen, enär de mången gång afhålla jordegarna från begäran om laga skifte; och detta förhållande gör sig i ännu högre grad gällande, sedan erfarenhet vunnits derom, att skiftesdelegarne jemväl nödgas, efter gällande taxa, godtgöra skiftesmannen för sådana arbeten, som vederbörande, efter förd klagan, förklarar skola verkställas för rättelse af uppenbara fel, som förrättnings-

mannen, emot skiftesstadgans enklaste föreskrifter, begått. Med skäl må ock kunna ifrågasättas, huruvida det kan vara med klokheten öfverensstämmande att berättiga ifrågavarande tjänstemän till dylika ersättningar; och utan att ens vilja göra den ringaste antydning derom, att sådana fel möjligen kunna afsigtligen begås, för erhållande af en lätt förvärfvad inkomst genom deras rättande, torde det dock, helst i en tid då klagan öfver minskade landtmäteriförrättningar blifvit allt mera allmän, få anses vara mindre välbetänkt, att bestämda föreskrifter saknas om skiftesförrättares skyldigheter uti ifrågavarande fall; och vågar jag derföre samt för att söka bereda jordegarna befrielse från dylika onödiga, men ofta rätt kännbara omkostnader, vördsammast föreslå:

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet göra framställning om sådant tillägg till Kongl. Maj:ts nådiga stadga om skiftesverket i riket af den 9 November 1866, att skiftesförrättare må vara skyldig, utan någon omkostnad för skiftesdelegarne, verkställa rättelse och ändring af sådana under förrättningen begångna fel, som uppenbarligen tillkommit af vårdslöshet eller misstag och som stå i strid mot skiftesstadgans tydliga föreskrifter.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

H. Hægermarck.

N:o 233.

Af Herr O. P. Rylander: Om ändring i 19 och 22 §§ af Kongl. Förordningen den 17 Maj 1867 angående vilkoren för bränvins tillverkning.

Bränvinstillverkningen i riket, som inbringar Statsverket 8 à 10 millioner Riksdaler årligen, bör icke, mera än någon annan näring, ge-